

Orde bij nader inzien tegen *no win no fee*

.....
Tatiana Scheltema
.....

De Orde vindt bij nader inzien dat de staatssecretaris haar plannen voor een *no win no fee*-experiment moet wijzigen of laten vallen. Dat schreef deken Willem Bekkers eind juli aan de staatssecretaris. 'Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald,' schrijft Bekkers. Het *no win no fee*-systeem biedt de rechtzoekende te weinig zekerheid over de uiteindelijke kosten van een procedure. Doordrukken van de plannen is daarom ongewenst, meent de deken. Eerder steunde de Orde de plannen van de staatssecretaris, die door de Commissie Advocatuur waren voorgesteld, omdat daarmee de mogelijkheden voor rechtzoekenden om schade te verhalen zonder al te grote financiële risico's te lopen, zouden worden verruimd.

Maar onderzoek van rechtseconoom Faure en hoogleraar privaatrecht Hartlief, beiden verbonden aan de Universiteit van Maastricht, leidde ertoe dat het standpunt van de Algemene Raad werd herzien. De onderzoekers betrokken de concurrentiepositie van de advocaat in de discussie en menen dat die een belangrijke rol speelt bij de kwaliteit van de

Roulettewiel van anderen

rechtshulpverlening aan de gedupeerde cliënt. Bij een streng gereguleerd *no win no fee*-systeem zoals de staatssecretaris voorstelt, waarbij de advocaat bij winst niet meer dan twee keer het uurtarief mag rekenen, zal de advocaat een inschatting van zijn winkansen moeten maken en – gezien het relatief grote risico dat hij loopt – alleen zaken aannemen waarvan zeker is dat hij ze kan winnen.

Andere deskundigen menen dat het bovendien nog maar de vraag is of de aansprakelijk gestelde partij zich zal neerleggen bij de prijsafspraken tussen gedupeerde en advocaat, waardoor de

cliënt alsnog met hoge kosten zou worden geconfronteerd. Een milde vorm van *no cure no pay* zou wél leiden tot het gewenste effect, namelijk vergroting van toegang tot het recht voor de rechtzoekende, omdat de wederzijdse risico-inschatting van partijen marktwerking in de hand zou werken.

Toch maar paar zaken schikken

De Commissie Advocatuur meende destijds dat een experiment met *no cure no pay* niet nodig was omdat het Nederlandse rechtshulpsysteem genoeg toegang tot het recht bood.

Letselschade-advocaat Gilles Beydals is daar niet zo zeker van. 'Ingewikkelde zaken neem ik niet snel meer op toevoeging aan. Je weet nooit of je de juiste informatie krijgt om zo'n zaak te winnen.' Toch is *no win no fee* ook geen oplossing, vindt hij. 'Ik blijf een uitgesproken tegenstander van het systeem, tenzij een derde financiert. Maar als je het doet, doe het dan goed. *No cure no pay* is tenminste duidelijk voor de cliënt.' Of die erop kan vertrouwen dat zijn advocaat zijn zaak tot een goed eind brengt, blijft een heikel punt. 'Een advocaat die de doorlooptijden verkeerd inschat, denkt aan het eind van de maand misschien: toch maar niet een paar zaken schikken? Je moet tenslotte je huur en je secretaresse betalen.'

Rechtseconoom Roger van den Bergh – was lid van de Commissie Advocatuur – zou het jammer vinden als het experiment werd afgeblazen. Van den Bergh: 'De vraag voor rechtseconomen is: kun je door dit soort beloningsystemen de kwaliteit van de dienstverlening van advocaten beïnvloeden? Alle kennis die we hebben is gebaseerd op buitenlandse ervaringen. Alleen al daarom is een Nederlands experiment gewenst.'